

Til lovforslag nr. L 49. Betænkning afgivet af Sundhedsudvalget den 28. februar 2002

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet

(Kommunal betaling for sygdomsbehandling)

[af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen)]

1. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 10. januar 2002 og var til 1. behandling den 23. januar 2002. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Sundhedsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 3 møder.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 9 spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret. 2 af udvalgets spørgsmål og indenrigs- og sundhedsministerens svar herpå er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (V, DF, KF og KRF) indstillet lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* i udvalget (S, SF, RV og EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre er af den opfattelse, at dette forslag er et brud med alle principper om lige adgang til sundhedsbehandling. Borgerne kan nu klassificeres i kommunerne, alt efter hvor nyttige de er i samfundet.

Det er et brud med det princip, at den mest syge skal have hjælp først. Hvorfor skal en kommune have adgang til at lade en 35-årig springe ventelisten til sygdomsbehandling over, mens en

80-årig må vente, selv om den 80-årige er mere syg.

Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har noteret sig, at både KL og Amtsrådsforeningen finder det problematisk, at lovforslaget flytter kompetencen og ansvaret for at bedømme, hvem der skal have sygdomsbehandling, fra entydigt at ligge i lægefagligt, amtsligt regi til et gråzoneområde, hvor kommunerne kan afholde udgifter til sygdomsbehandling ud fra sociale hensyn.

Med forslaget pålægger regeringen den enkelte kommune at skønne, hvem der skal have deres behandlinger betalt for at komme hurtigere til.

Faktum er, at der ikke kan købes private behandlinger til alle borgerne i kommunen, men der er ingen tvivl om, at alle borgere vil kræve, at alle kan blive behandlet på lige hurtige vilkår.

De ansatte i kommunerne vil således blive udsat for et enormt fagligt pres og en stor, omfattende opgave, som de færreste er rustede til at varetage, da kommunerne mangler faglig ekspertise til at foretage sådanne prioriteringer.

Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres modstand mod kommunalt betalte sygdomsbehandlinger skyldes således nogle helt regulære og håndfaste problemer ved betalingsmodellen:

- Den bryder med princippet om lige adgang.
- Den øger mangelen på læger og sygeplejersker på offentlige sygehuse.